Ա. ՏԱՐԻ ԹԻՒ 187 ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ 16 ՕԳՈՍՏՈՍ 1884 (Ն. Տ.) 28 ՕԳՈՍՏՈՍ 6 ՋԻԼԳԱՏԻ 1301

ԳԱԳԱՓԱՆՔ

Յայտարարութեան տողը մէկ անգամի համար 3 դուռուշ. երկու անգամի համար 5 դուռուշ է. աւելի անդադարներու համար զեղչ սահմանուած կայ։

Ձրագրութիւ վերաբերեալ նամակ կամ այլ ևէ բան գրութեան պէտք է ուղղել

«Առ խմբագրատիւն ԱՐԵՒԵԼՔ օրագրի»

ԹՈՓԱԳՐԱՏՈՒՆ. Գալաթիա, Նորաշէնկեան խան, իսկ գաւառներէն հետեւեալ հասցէով՝

{ئیوارە} خانلر نوروزیان ده غلطه ده یه درلر

غزته اداره سی ه سه

40 ՓԱՐԱ

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԱԶԳԱՅԻՆ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ո. Պոյոյ	Համար	Տարեկան	գումարկան արժէք		200
»	»	Վեցամսեայ	»	»	100
»	»	Եռամսեայ	»	»	50
»	»	Հատով	»	»	1
Գաւառաց	Համար	Տարեկան	»	»	240
»	»	Վեցամսեայ	»	»	120
»	»	Եռամսեայ	»	»	60
Օտար	Երկրներ	Տարեկան	Ոսկով		56
»	»	Վեցամսեայ	»		28

Դուրս ղրկուած լրագրաց ծանուցմունք ծախքը խմբագրութեան վրայ է։

40 ՓԱՐԱ

Կ. ՊՈԼԻՍ
ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ 16 ՕԳՈՍՏՈՍ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԻՒԼԱՆՏԱՑԻՔ ԵՒ ԱՆԳԼԻԱՑԻՔ

Թագուհւոյն փակման ճառին մէջ տեսնուած ապահովիչ յայտարարութիւնը թէ հողագործական ոճիրները պակասած են Իռլանտայի մէջ, բոլորովին չատագուրիւ։ Նոր լուրեր կը ծանուցանեն թէ այս օրերս հողային քանի մը ոճրագործութիւնք տեղի ունեցած են։ «Լուսնի լուսով գործ տեսնողներն», որոց նպատակն է գիւղերները չարիք հասցնել կարեւոր առարկայ ի ա նոնց մարդերուն, վերսկսեր են իրենց չահատակութիւնները։ Բաց ասոնք, ա նախորդ լուրեր կուգան Ամերիկայէն։ Ցայտնի է թէ Իռլանտական ազգային կուսակցութիւնն իւր գլխաւոր ոյժը կատանայ Ամերիկայէն։ Ցեզափոխական յուզումն, որ այնչափ ծանր հոգեր և գժտարութիւններ կը պատճառէ անգլիական կառավարութեան, վառ կը պահուի ջնորհիւ այն նիւթական և բարոյական նպաստից զոր չարունակ կ'ընդունի Միացեալ Նահանգներէն և անոնց միջոցաւ Իռլանտացւոց դատին համակրող Ամերիկացիներէն։

Բաղմաթիւ Իռլանտացիներ զոր ազատութիւնը կը պարտաւորէ դաղթել՝ Նոր Աչխարհին մէջ ապրուստ գտնելու յուսով, գերմանացի գաղթականաց պէս չեն նոցա ցամերուն, կիր բերուն և բաղձանքներուն, մանաւանդ միչտ վառ կը պահեն անգլիական տիրապետութեան դէմ ազգային ատելութիւնն։ Ա,ին ձեռնարկը որ կ'ուզուին ընդդէմ բրիտանական տիրապետութեան Իռլանտայի, կամ ընդդէմ այժմեան ընկերային կացութեան Իռլանտացւոց՝ դրեթէ միչտ կը պատրաստուին ամերիկեան Հողին վրայ։ Ասոր կուգան գործօզութեան թէ ուղղութիւնը և թէ միջոցներն։ Ազգութապէս ակնկիզու համար իրենց ներսոքնակ ազգակցաց, Ամերիկահայ Իռլանտացիք, որք զանազան նահանգներու մէջ ցրուած են, Դաչնակցութիւն մը կազմած ունին ընդ ազատական և ներողամիտ կառավարութեամբ Միացեալ Նահանգաց։ Իբրև քաղաքական ուրոյն կազմակերպութիւն մը, այս Դաչնակցութիւն մեծագոյն ընդհանուր ժողով մ'ըրաւ։

Այս ժողով տեղի ունեցաւ օգոս. 14ին Ֆիլատելֆիա, ընդ նախագահութեամբ Իոպա Նահանգէն Իռլանտացւոյ մը։ Նախ գումարներ քաւէարկեց ինպատու «Խորհրդարանական դրամագլխոյն», և յայտարարեց թէ հաստատապէս կը կամի որ անգամ յառաջ տարուի Պ. Բառնէլի և նորա կուսակցութեան ձեռնարկած խորհրդարանական ճակատամարտն, որոյ նպատակն է Խորհրդարանին մէջ միչտ յուղել Իռլանտայի խնդիրն, և օրինաւոր միջոցներով ջանալ հետզհետէ գոհացում բռնանալու Իռլանտական բաղձանաց համար։ Այս օրինաւոր ճակատամարտի հետ, յայտնի է թէ Իռլանտացիք նըւազ օրինաւոր և յեղափոխական ճակատամարտ մը կը մղեն անգլիական իշխանութեան դէմ. բայց այս գաղտնի ընկերակցութեան գործելու միջոցներն ըստ կարի գաղտնի կը պահուին, թէեւ անոր ալ յայտնի գլուխն է O' Տոնովան Ռոսա, որ Միացեալ Նահանգներէն դարս չելներ բնաւ, գիտնալով թէ անգլիական օտաիկանութիւնը շատ հաչիւներ ունի իրեն հետ։

Իռլանտո-Ամերիկեան Դաչնակցութիւնը կրկնեց աւանդական բոզոքն ընդդէմ Իռլանտայի կալուածատիրական արգի դրութեան, որ հողը մեծ մասամբ անգլիական է օտարազգեաց, և քաղաքական դրութեան, որով Անգլիացիք կը կառավարեն Իռլանտան, զոր Իռլանտացիներն իրենք շատ լաւ կարող են կառավարել։ Ժողովը նորէն պահանջեց Իռլանտացւոց անբռնաբարելի իրաւունքն՝ իրենց Հողին տէր լինելու և իրենց երկիրը կառավարելու մասին։ Վերջապէս, զանազան առեներաբեից խօսքերէն յայտնի եղաւ թէ Իռլանտացիք չպիտի դադրին մինչեւ ազատ չլինի Իռլանտայի կղզին։ Ժողովը նորէն պահանջեց Իռլանտացւոց անբռնաբարելի իրաւունքն՝ իրենց Հողին տէր լինելու և իրենց երկիրը կառավարելու մասին։ Վերջապէս, զանազան առեներաբեից խօսքերէն յայտնի եղաւ թէ Իռլանտացիք չպիտի դադրին մինչեւ ազատ չլինի Իռլանտայի կղզին։

Ֆրանսայի պատմութիւն մ'ե ֆրանսական զօրաց չինական զօրաց հետ առաջին ընդհարման համառօտ գիտցումը զոր հետագրական գործակալութիւնք հաղորդեցին մեզ նախընթաց օր։ Երիւշարթի առաւ թզմաբեան անշուշտ պիտի բերէ մեզ Չեւուի ճակատամարտին մանրամասն նկարագրութիւնը։ Բաւական ծովակալն 5–6 ժամ ամբակծեց զՓու Չեւու. բայց քանի մը վայրկեան բաւական եղաւ ճակատամարտին եղբն որոշելու։ Չինացւոց ծովային զինուորները թշնամւոյն թնդանօթի առաջին հարուածներուն հետ փախան իրենց մարտանաւերէն և ցամաք ցատկելով մաղապուր ազատեցան առջի մահէ մը։ Առաջին անգամ չէ որ Չինացիք պատուոյ դաշտին վրայ այսպիսի վատութեամբ կը վարուին։ Թանգինի մէջ քանիցս չափուեցան Ֆրանսացւոց հետ, և ծրչալի կարճ հաղակ մը ցոյց տուին։

Չինաստան այնչափ բազմաթիւ բնակիչ ունի, և այնչափ անհոգ է իր բնակչաց մէջ պարբերաբար պատահող ջարդերուն, որ քանի մը հարիւր դիւուրներու թշնամւոյն կրակին տակ երթալը ինքնին մեծ յուզում չի կրնար պատճառել Բերլինի մէջ։ Բայց նորիր չենք կրնար ըսել չինական նաւատորմի որ զրահաւոր պրայ։ Հրետանւոյ վերջին արգարեւ մեծ զհոգութիւններ ըրաւ զօրաւոր նաւատորմ մ'ունենալու համար։ Բայց իւր հաչուոյն չինաց երկու զրահաւորներ միացին գերմանական Յուրերու մէջ. որովհետեւ՝ ֆըրանօ–չինական պատերազմին վրայ։ Կերեւի թէ նոր գործողութիւն մը չէ կատարուած։ Հաւանօրէն Ֆրանսացիք կը սպասեն տեսնել թէ Չինաստանի կարեւորագոյն մէկ նաւահանգստին ու գրան ուժգնութեամբ փակուիլն և ամէն բան լմնցաւ։

— Իւր գործն ամբողջացնելէ հրաժարեցաւ, կ'ըսէր ինքնիրեն, և մեղ թզուց կռճիռը լուծել երկու դիւանկաց հետ, և անշուշտ ոչ ևս առ պիտի կոխէ հոս այժմ որ դաւին դաղանիքն երեան եկաւ։

Բարերաղդաբար չկրնար հետանալ։ Իմ թիւերս հոս են. Լամնն փողոցին անկիւնը չհասած պիտի բռնուի ու ծրարուի։

Այս խորհրդածութեամբ քալելու, և իբր սոորադասելոյ ուշադրութեան վրայ վստահ, բանտարկեալն առանց մեծ դժուարութեան յանձնն առաւ ոպասել որ գան զինքն առնեն։

Բայց ո՛չ Բիէտուշ, ո՛չ Բիկալ և ո՛չ ուրիշ ոևէ մէկը չերեւցաւ։

Տան վարիչան, ոտաորդ մը, կէս ժամ անցաւ և իր օժանդակներէն ոչ մին կենդանութեան նշան չտուաւ։

Ցանկամ հարկ եղաւ իրեն հասկընալ տալու ճշմարտութիւնն, այսինքն թէ ոճրագործն յայտնած էր խարել անոնց հսկողութիւնն և ինքզինք ազատել։

Աւելորդ է նկարագրել վազելի ոտտիկանին գտացած դառն կսկիծն ու ղայրայն։

Անշուշտ Նարօլէոն առաջին ալ նոյն զգացումներն ունեցած էր երբոր Վաթերլոյի պատերազմական դաշտին վրայ Պլիւխէր և իւր բրտ սիսյիներն երևան եկան վսխանակ Կրուշիի, որուն կ'ըսպասէր։

Որսորդն իւր որսը բռնել կը կարծէր, և ինք-ինքնուստ էր. յանկարծ ձայներ էր թէ լարիդ մէջ։

Որչափ և պատրաստ ու տրամադիր վճռի մարդ, որչափ և հինցած լինի արհեստին մէջ, գարձեալ ինքզինք կը խաբէ իւր հնարած վարպետութեանց արժէքին վրայ, և երբոր անյաղող երևի, պատրանքն աւելի դառնացուցիչ կ'ըզգայ։

— Հայր Լբբոնք չէր բռնուեր այսպիսի խաղի մը, կ'ըսէր ինքնիրեն դառնութեամբ բազդէն մատնուած ոտտիկանապետն։

Եւ ամենայն ինքնասիրութեան ցաւերուն վրայ կ'աւելցնէր քնկերական մեծ չահուն ծառայելէ վրիպելուն կսկիծն։

Ոճրագործն աղատած էր. կրնար տակաւին մարդիկ յանձնարել և կանչել խողխողել. և այդ ոճրագործն, այդ վտանգաւոր սիկարիոնը ձեռք անցած էր, երբոր քիչ մ'առնախառնութեամբ, և մանաւանդ մեկ սխալ գործողութեամբ երկվոյթներն մը մէջ ի դերև ելաւ Բանթի գեղափը ընակող իմաստունն թէպետ ամօրինութեանց բոլոր պատուն։

— Ահա այս է ամեն բան մեկնել պարզել ուզելուն հետևանքը, կ'ըսէր ոտտիկանին գգացած դառն կսկիծն ու ղայրայնն։

Անհոգ ժողովուրդ ես դու, Չինաստան, որ ամեն տարի քանի մը հարիւր հազար մարդ կը թաղես ջրհեղեղներու մէջ, և ոչ մէկ անգամ կ'ուզես ջրհեղեղներուն պատճառները գտնել և ջնջել։

Ամեն տարի քանի մը հարիւր հազար մարդ կը մեռնի ջրհեղեղներէն

ՄՇԱԿ

ՕԳՈՍՏՈՍ 16 1884—

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԵԱ

տեղեկութիւններն, և այն գլխաւոր պայմանները որք անհրաժեշտ են վաճառականութեան, և օրինակներ հայերէն և ֆրանսերէն այն չրջաբերականաց, որով վաճառականութեան ձեռնարկողը կը հաղորդէն հրապարակին իրենց առևտրական տան հաստատութիւնը։

Այդ օրինակներն այնպէս գրուած են իբր թէ իսկական չրջաբերականներ լինէին։

Առանց եւեւէն կուգան բաւական տեղեկութիւններ առևտրական ճիւղի մէջ վաճառակատար գաստիարդութեան, որով ուսանողն առիթի գալ փար մը կունենայ թէ՝ քանի՛ տեսակ վաճառականներ կրնան լինել, և երբ լսէ նաւապարտ, նաւագիտ, ներկարար և այլն, չուտած չմնար։

Բ. Դլուխը կը պարապի «վաճառականութեան գործողութիւններով», որ պիսիք են «վաճառումն», «գանձումն» «վարկ բանալ», «կարգադրութիւն հաշուոյ», «վաճառումն վաճառելի թղթոյ», «զեղչումն վաճառելի թղթոյ» եւն։ Ասանց հետ մէկտեղ օրինակներ վարկագրի, հայերէն և ֆրանսերէն։

Գ. Գլուխն մէջ աշակերտը կուսանին ապրանաց վերաբերեալ գործողութիւններ, ինչպէս են, Զուտ և Անզուտ կշիռ, մաքսատուրք եւն։»

Դ. Ե. Զ. Գլուխներու օգտակարութիւնը ըմբռնելու համար բաւական է հարեւանցիկ աչքարկներ տալ։ Տեսակ տեսակ մաքուր հաշուեցողականներ չինուած պատրաստուած կը տեսնես աչքիդ առաջ։ Հաշուեցողականներ, հաշուեգրեր, ամէնն օրինակելի եղանակաւ գծուած։ Բաւական է որ ուրվագ մը քիչ շատ հասկնայ այս գիրքը չուտով կարող պիտի լինի պատրաստել առանց դժուարութեան այդօրինակ հաշուեցոյցներ։ Այդ հաշուեցոյցներու բացատրութիւններն ուրիշ կարեւոր տեղեկութեամբ հանդերձ, ամբողջացած են Դ. Ե. Զ. գլուխներու մէջ։

Բայց արդեօք ամէն ինչ ըսած կը լինի՞նք, երբ Զ. գլուխը յիշատակիլով մը միայն ասդնի՞նք։ Այդ գլուխը «փոխանակագրերու» յատկացեալ գլուխն է։ Բանկներ իրենց գրասեղաններու վրայ ապուշ ապուշ չուարած կը մնան թէ ինչպէս գրեն փ. խանակագիր մը, ինչպէս փոխանցեն, վերջապէս ո՛ր մէկին ըսեմ։ Բայց երբ մէկ ժամ անցունեն Պ. Տիւբէճճեանի վերջերոյ գլխուն հետ, այլ եւս մեծ դժուարութիւն չեն ունենար։

Այդ միթէ միայն գրագիրներ են որ պիտի օգտուին։ Բանկ խեղճ մարդեր կան, առևտրական անձինք, որք երբեք տեղեկութիւն չունին թէ՝ ինչ օրէնքներու ենթակայ են փոխանակագրերն, և այս պատճառաւ ո՛րչափ վնասներ կ'ենթարկուին։ Պ. Տիւբէճեան այդ պարոններն ալ չէ մոռացած և իւր գրքին մէջ գնուեղած է այն օրէնքներն զորս գիտնալ անհրաժեշտ է առևտրական գործով զբաղող անձանց։ Այդ օրէնքներն տաճկերէն և հայերէն են։ Օրէնքն իւր բնագրին մէջ կարդալ մեծ առաւելութիւն է, և այս առաւելութիւնը զգալի է նա մանաւանդ անոնց համար, որք աչքարհաբարի ներքոյ թարգմանութեանց հմուտ չեն։

Է. Ը. Թ. գլուխներն գրաւեալ են հաշիւներով. ընթացիկ հաշիւներու գանազան օրինակներ, անոնց վրայ լիակատար բացատրութիւններ, տոկոսիքներ հաշուելու գիւրին և գործնական եղանակներ՝ որք առևտրական և դրամական հրապարակին վրայ կը գործածուին, առատօրէն կը գտնուին այդ երեք գլխոց մէջ։

Այս բնը գլուխներն վերջացնելով՝ կը տեսնենք երկրորդ մասը որ կուսուցանէ Տոմարակալութիւն։

Պ. Տիւբէճեան այս տեղ ևս յառաջ կը բերէ նոյն օրինաց տրամագրութիւններն վաճառականաց հաշուեւերուս մասին, յետ որոյ կ'սկսի ուսուցանել պարզ և կրնկատուամարներբը։ Առանց վրայ երկար չենք խօսիր. բաւական է քանի մի՝ ինչ որ անհրաժեշտ է կանոնաւոր տետրակներ բռնելու համար՝ ամէնն ալ բացատրուած են յատակ ոճով և դիւրհասկանալի օրինակներով։ Ի՞նչպէս պէտք է լինի ձեռատետրը, ի՞նչպէս օրհասիւը, ի՞նչպէս պէտք է փակուին ու բացուին հաշիւները. ո՞ր մէկն ըսեմ, ամէնն ալ մանրամասնօրէն բացատրուած են, կանոններով և օրինակներով։ Եւ ի վերջոյ բաւազուցակ մը կը ծառայէ ուսուցանելու վաճառականական կարեւոր բառերու ֆրանսերէն նշանակութիւնները։ Այդ ֆրանսերէն բառերն երէ դպրոցի մէջ չեն գործածուիր, հրապարակի վրայ յանճախ կը տեսնուին և լաւ է որ մեր պատանիներն ականջներնին լեցուած հրապարակ երթեն։

Մենք նմանօրինակ ֆրանսերէն գրքեր բաւական թղթատած ենք, սակայն այս բան համառօտութեան մէջ այսքան ամփոփ կերպով ամէն բան ուսուցանել, միանգամայն ասկական օրէնքներն ու սովորութիւններն ալ միասին, մենք այսպիսի գիրք աւեւած չենք։

Ըսինք վերեւ թէ ո՛ր դասերուն օգտակար կրնայ լինել այս գիրքը. մեր պատանիներն երբ այս գործնական համալարակալութիւնը լաւ մը ուսումնասիրեն, կարող են առանց դժուարութեան, և քիչ մը ժամանակ ալ վարժութիւն ընելով, քան բաւականին յաջողակ համալարակիներ դառնալ։ Իսկ այնուհետեւ եթէ ուզեն աւելի ընդարձակ տեղեկութիւններ ստանալ, կրնան, այս գրքէն առաջնորդեալ, ֆրանսերէն և անգլիերէն նմանօրինակ դիրքերու դիմել. բայց առ այժմ այս իրենց կը բաւէ։

Ցոյն գասագիրքը կը յանձնարարենք նաև Ռուսիոյ Հայոց, որք այժմ չատ վարժ են մեր լեզուն հասկնալու. իրենք ալ կարող են մեծապէս օգտուիլ անոր։

Ձմռնանք ըսել թէ՝ Պ. Տիւբէճեան ամէն հոգ տարած է որ այդ գասագիրքը մաքուր տպագրութիւն մը լինի գեղեցիկ թղթի վրայ։ Հաշուակալութեան համար մանրագրութիւն, գեղեցկագիտական պայմաններ են, և ամէնքերք իրենց աչքերն պէտք է չատ կանուխէն վարժեցնեն գեղեցկին։ Պ. Նշան Պէրպէրեան իւր բոլոր ճարտարութիւնը իգործ գրած է գեղեցիկ տպագրութիւն մը ընծայելու։ Ցտպագրական գործերէ հասկցող մը միայն կրնայ հասկնալ թէ ո՛րքիսի գժուարութիւններ կան այսօրինակ գրքերը տպագրելու համար, և Պ. Պէրպէրեան կատարելապէս յաղողած է։

Մէկ կէտ մը ղմէղ կը զարմացնէ. այսպիսի բազմահոգ և բազմածախս աշխատութիւն մը ինչպէս այսքան ատեն վաճառել։

Ա. Ա.

ՊԱՏՄԱԿԱՆ

Բառի Մխ–ռիէն Հայոց Լեհաստանի ընդ Ենիզեյան Հովիտ։

Թ.

Հայոց արքեպիսկոպոսական վիճակին գալով Մեծ. Հրատարակիչը դնում է նեխուի յաջորդող արքեպիսկոպոսների շարքը։ — այժմեան եպիսկոպոսը տասներորդն է Նիկոլիոյ յետոյ — և հանառօտում է Իոանոստանի անցած լեհական պատերազմի կամ ընդ Ենիզեյան վիճակին։ Այս տեղից մենք տեսնում ենք, որ Ռուսաց կառավարութիւնը իւր հպատակ կաթոլիկ հայերը նախ առորագրեց Մոքիլեվի կաթոլիկ եպիսկոպոսին, չկամենալով որ նրանց հովուեն իւրովի հայոց օտարազգատակ արքեպիսկոպոսը։ 1806 թուին Յունվարի Քրիստոփորիչ հայազգ եպիսկոպոսը փոխանորդ նշանակից Կամենիցի կաթոլիկ եպիսկոպոսին և նորան յանձնեց հայ–կաթոլիկ ժողովրդի հովուութիւնը։ Ցետոյ այս Քրիստոփորիչն եպիսկոպոս ձեռնադրուեցաւ Ռուսաստանի կամովի հայոց վերայ, Իւլվովի հայոց արքեպիսկոպոսին ձեռքով, և կառավարութիւնը նորան բաւական մեծ ռոճիկ նշանակեց։ Նորա մահից յետոյ կառավարութիւնը Տեսալկարգից Անտոնիոս Վարդերեսովիչ կրօնաւորին (1816), իսկ երբ սա մեռաւ՝ Նիկողայոս Մալչոյ կանոնիկոսին նշանակեց վ.պիշ պաշտաման տեղ (1822)։ Վերջապէս տերութիւնը բոլորովին խափանեց կաթոլիկ հայոց Ռուսաստանի մեջ, պատճառանք անելով նոցա սակաւութիւնը։ Ոստի կաթոլիկ հայերը լսուինացուց հետ խառնուեցան հետզհետէ, և նոցա եկեղեցական սպասներն ու գոմարները լսուինացուց անցան։

Աւստրիոյ պետութեան հետ միացած Լեհաստանի հայոց վիճակը սրանից չատ տարբեր չէ։ Նոցա եկեղեցական արարողութիւնները թէպէտ հայերէն լեզուով են կատարվում, բայց գրքերը նկիլոի ժամանակից ի վեր լսուինացրած են բոլորովին։ Ժողովրդը դրան ամենեւին չէ մասնակցում եկեղեցական գործերի վարչութեան, Հայաստանեայց եկեղեցւոյ սոսկութեան հետ։ Հայ կղերական ժողովրդի մէջ այնուեղ չատ նուազել է և հազիւ 3,000ի է հասնում։ սոքա ևս մեծ մասամբ մուտքել են իրանց լեզուն, կորցրել են իրանց ազգային սովորութիւնները, միայն նոցա երեսի գծագրութիւնները են, որ վկայում են նոցա հայ ծագումին։

Մի քանի գծածուած խօսքերով Հրատարակիչն արտայայտում է իւր ցաւն այն անորէն և բռնի եղանակի մասին, որով Ռուսաստան աշակերտ կոչուող անձերը գի մեծաղոյն վնաս Այստծոյ» ամէն տեսակ ամբարշտութիւն գործեցին, անաստ ու կաշառաբեկ հովիւն (Նիկոլին) պատասխանեցին բարեպաշտ ժողովրդի դէմ, և նորա ձեռքով դլուխ բերին չարաբաստիկ դարձը։

«Ես այսպէս վաստիաբել կորեան Հայկազունք Լեհաստանի,—այս խօսքերով վերջացնում է Հրատարակիչը իւր Ցառաջաբանը — առաւելագոյն երբեմն ի մեծութիւնս, ի փարթամութիւնս, յոստանս և ի սէր հայրենի նիկեցւոյն և Ազգին, որ ազգասէրքն կոչեցեալ էին, և ի նորոյ ասի յանդիման ցուցին զնշանարատութիւնն վարեին, թէ ըստ քաղաքական և պատմական բերանից և հանգամանաց ազգիս՝ Աբբաթ Հայաստանեայց Աստուելեան ասէր Նիկոլաոս Հայոցն»։

Մեծ. Հրատարակիչն այսպէս ամէն կերպով փակատար անելով իւր հրատարակած գործը, սրտից հանգստացան Ցոյների առաջարկութեանց և քանային պահանջատիրութիւններ ներմուծել Հայաստանեայց Եկեղեցին (եթէ, Երիվ որ Ազատարերչի կամարձիանքեր, Յանիմ Սահմանների վերադարձ եւն), կամ քաւական մտ գրանուելով աշխատեցան մի modus vivendi— որ և է համաձայնութիւն գտցնելու Ցոյներին հետ (Պետրոս Գետադարձ, Երիվ որ Վկայասէր, Երիվ որ Տղայ, Ներսէս Լամբրոնացի և այլն)։ Այդ եղիկ իշխանները ու թագաւորները իսկ գանուեցան, որոնք օսար ազդեցութեան տակ ընկնելով և աւելի իրանց քաղաքական օգուտներն հաղ ալով՝ միանում էին թալանների կամովին հետ և աջակցում միութիւնը գտցնելուս։ Բայց ի զուր։ Ժողովրդը չընդհանուեցաւ այս երրակի հզոր այժերի առջեւ, և չարաբաղդութեամբ։ Հայրենի եկեղեցւոյ նախանձախնդիր վարուել իւր առաքելական ատեն

ԼԱՒ ՆԻՒ

ԿԵՆԱՑ ԱԶԱՏԱԿՐԱԹԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆ ԳՈՒՇԱԿՈՒԹԵԱՆ

287 ՄԱՅԻՍ ՏԻՍԱՆՑ

Պատասխանատու խմբագիր Ա. ՔԱՂՔԱՑԵԱՆ

ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Ա. Ս. ՆԱԼԲԱՆԴԵԱՆ

ՀԱՒԱՏԱՐԻ ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ ՏՈՒՆ

Ի ՀԱՐՍԱՆԻՔ ՏԱՐՈՅ ՏԵՐ ՄԱՐՏԻՐՈՍԵԱՆՑ

ՏՈՒՆ ՀԱՒԱՏԱՐԻ ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ

ՀԱՒԱՏԱՐԻ ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ ՏՈՒ